

Syn. *Dacryomyces* Druppelzwam

Compilatiesleutel tot de Europese soorten gebaseerd op McNabb 1973, Hansen & Knudsen 1997 (H&K), Jülich 1984, Savchenko *et al* 2021 en Zamora *et al.* 2022. Basidiumvorktypen volgens Van de Put 2014.

Dacryomyces is polyfyletisch en met de artikelen van Zamora & Ekman 2020, Zamora *et al.* 2022 en Savchenko *et al.* 2021 is een begin gemaakt met de herschikking en opsplitsing van de Druppelzwammen in brede zin. Het kenmerk vruchtlichaam pukkelvormig en gelatineus is niet langer voorbehouden aan *Dacryomyces*. Dat genus is een lange tijd gebruikt als een soort van vergaarbak voor soorten waar men nog geen vat op had en wat daardoor niet goed in te delen was. Nu komt het vruchtlichaamkenmerk in meerdere genera voor, onder andere in *Cerinomyces*, *Dacryonaema*, *Dendrodacrys* en *Unilacryma*.

De gele tot oranje kleur van het vruchtlichaam bij *Dacryomyces* wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van carotenoïden, vaak in de vorm van kleurkorrels in de cellen. Deze korrels kleuren in melzer (lugol?) groenig, maar dat is niet altijd duidelijk te zien. Niet alle cellen bevatten deze kleurkorrels en de hoeveelheid daarvan kan (sterk) variëren. Soorten uit de genera *Dendrodacrys*, *Ditiola* en *Guepiniopsis* hebben ook gele tot oranje gekleurde vruchtlichamen. Het onderscheid tussen de verschillende genera is niet altijd even makkelijk. Bij twijfel dan ook de andere genera raadplegen. Wittige, bleke of juist (donker) bruin gekleurde *Dacryomyces* kunnen verward worden met *Dacryonaema*, *Unilacryma* en sommige *Cerinomyces*-soorten.

Van de Put 2014 bespreekt een mogelijk extra determinatiekenmerk, namelijk het basidiumvorktype. Voor veel soorten (en mogelijk ook uit andere genera) is daarover nog niets bekend. Bij sommige soorten kan het als ondersteunend kenmerk gebruikt worden, maar niet als doorslaggevend kenmerk. Zie ook Opmerkingen.

Vet - bekend uit Nederland en/of Vlaanderen

- 1 Sporen globoos, subgloboos tot breed ovoid, muriform gesepteerd
..... *D. ovisporus* Bref.
Jülich: 437 • H&K: 92
Sporen cilindrisch, gebogen-cilindrisch of allantoid, muriform gesepteerd of niet 2
- 2 Gespen aanwezig 3
Gespen afwezig 10
- 3 Rijpe sporen met 0(-1) septen; gespen altijd aanwezig; vruchtlichaam nooit helder gelig tot oranje Zie *Cerinomyces*
Rijpe sporen met 1-3 of 5-7 septen of meer; gespen aan- of afwezig; vruchtlichaam vaak gelig tot oranje, of met bleke of meer bruine tinten 4
- 4 Sporen met 1-3 septen 5
Sporen met 5-7 septen of meer 8
- 5 Hyfidiën in (sterk) vertakt Zie *Dendrodacrys*
Hyfidiën cilindrisch, onvertakt 6
- 6 Vruchtlichamen (dik) korstvormig, vaak aan de rand opstijgend, jong rondachtige plekje tot 10 mm in doorsnede, vaak vergroeiend tot onregelmatig gevormde massa, geel tot oranje, bij drogen oker tot bruin. Europa, op naaldhout *D. confluens* P. Karst.
syn. *Cerinomyces aureofulvus*
Jülich: 439 • H&K: 94 • Savchenko *et al.* 2021, SIM 99: 1-72
Vruchtlichamen pukkel-, kussen- of gesteeld schijfvormig, zelden vergroeiend; vruchtlichamen vers (bleek) gelig, bij drogen donkerbruin tot zwart 7

- 7 Op loofhout, Centraal Europese soort. Sporen 11–17.5 × 5–6.5 μm
 D. adpressus Grognot, non ss. Kobayasi
 Jülich: 439 • H&K: 94 • Savchenko *et al.* 2021, SIM
 99: 1-72
- Op naaldhout, Noord-Europa. Sporen (11.0-)11.5–14.0(-14.1) ×
 (3.3-)4–5 μm *D. fennicus* Lowy
 Savchenko *et al.* 2021, SIM 99: 1-72
- 8 Sporen dikwandig en met verdikte septen, deels muriform, met
 1–3(-5) lengtesepten
D. chrysocomus (Bull.) Tul. ss. Jülich, Reid & McNabb, non ss. H&K,
 ? Malysheva
 McNabb 1973, N. Zeal. J. Bot. 11(3): 461-524 •
 Jülich: 442 (als *Guepiniopsis chrysocoma*)
- Sporen dunwandig, soms iets dikwandig met onregelmatig verdikte
 septen, zelden met lengtesepten 9
- 9 Vruchtlichamen nauwelijks tot duidelijk gesteeld; hyfidiën zonder
 septen met gespen; sporen 15.5–26 × 5–7 μm, met 7 dunwandige
 septen, nooit muriform *Guepiniopsis suecica* (McNabb) Jülich
 McNabb 1973, N. Zeal. J. Bot. 11(3): 461-524 •
 Jülich: 442
- Vruchtlichaam zittend, kussenvormig met een deuk in het midden;
 hyfidiën cilindrisch met 1–3 septen met gespen; sporen 12–30.5
 × 6–9.5 μm, met 3–7 septen, dun- tot dikwandig, zelden met 1–2
 lengtesepten . . . (Geplooide druppelzwam) *D. variisporus* McNabb
 McNabb 1973, N. Zeal. J. Bot. 11(3): 461-524 •
 Jülich: 438
- 10 Rijpe sporen ongesepeteerd of met 1–3 septen, soms met een klein
 deel (maximaal 10%) tot 7 septen 11
 Rijpe sporen meest met 5 of meer septen 16
- 11 Sporen ongesepeteerd of ten hoogste met 1 sept 12
 Sporen met 1–3 septen, soms met een klein deel tot 7 septen . . 13
- 12 Sporen 8-12 × 3-4 μm; vruchtlichamen tolvormig, gesteeld met een
 golvende schijf of halfwaaivormig
 (Harige druppelzwam) *D. microsporus* P. Karst.
 Jülich: 435 • H&K: 93
- Sporen groter dan 14 × 5 μm; vruchtlichaam schijfvormig, onge-
 steeld tot zeer kort gesteeld; jong geelbruin, later donkerbruin tot
 zwartachtig . . *Dacryonaema macrosporum* J.C. Zamora & S. Ekman
 Zamora & Ekman 2020, Persoonia 44: 161–205
- 13 Sporen duidelijk dikwandig, septen dikwandig; (basidiumvork vaak
 W-type) 14
 Sporen dunwandig, septen dunwandig tot iets verdikt. 15
- 14 Sporen uitsluitend met 1–3 septen, 12.5–16.5(-17) × (4-)5–6.5(-7)
 μm, Q=2–3. (Oranje druppelzwam) *D. stillatus* Nees
 Jülich: 435 • H&K: 93 (Als *D. stillatus* en *D. lacry-
 malis*)
- Tot 10% van de sporen met tot 7 septen, (12.5-)13.5–18(-22) ×
 (5.5-)6.5–7.5(-8.5) μm, Q=2–3.
 . *D. olivei* Van de Put (? syn. *D. abietinus* var. *triseptatus* ss. Van de
 Put)
 Van de Put 2016, Sterbeekia 34: 62-64
- 15 Vruchtlichamen met wit wortelende basis, vaak kort gesteeld, tol-
 vormig tot kort tonvormig, vaak hersenvormig; sporen 11–17 ×
 3.5–7 μm, met 3 septen; basidiumvork U-type
 (Gesteelde druppelzwam) *D. capitatus* Schw.
 Jülich: 436

Vruchtlichamen zittend, kussen- of pukkelvormig, diam. 0.5–2 mm; basidiumvork V-type. . . . (Olijfgroene druppelzwam) *D. minor* Peck

Jülich: 436 • H&K: 93

- 16 Sporen smal ellipsoïd, met 7 duidelijk verdikte septen, 16–23 × 4–6.5 (-7.5) µm; vruchtlichaam zeer variabel in vorm, vaak zeer groot, tot 2 cm breed en lijkt dan op *Tremella mesenterica*, hymeniumlaag zowel op zij- als op bovenkant; probasidia knotsvormig.
. (Variabele druppelzwam) *D. chrysospermus* Berk. & Curt. ss. Jülich, Reid, McNabb, non ss. H&K

Jülich: 437 • Læssøe *et al.*, 2019: 1156

Sporen breed ellipsoïd tot langwerpig ellipsoïd, met 7 septen, 18–24(-26.5) × 8–12 µm; vruchtlichamen jong druppelvormig, later schotelvormig, hymenium aan de binnenkant van de schotel, buitenkant steriel; probasidia omgekeerd knotsvormig tot urnvormig.
. *Guepiniopsis estonica* (Raitv.) M. Dueñas

McNabb 1973 N. Zeal. J. Bot. 11(3): 461-524 (Als *Dacrymyces e.*) • Jülich: 437 • H&K: 94 • Læssøe *et al.*, 2019: 1158

SYNONIEMEN

- *D. abietinus* var. *triseptatus* (Vlaamse standaardlijst) zie *D. stillatus* (bron: Index fungorum), maar volgens Van de Put (2016) mogelijk *D. olivei*
- *D. adpressus* ss. Kobayasi zie *D. kobayasi* (Shirouzo & Hosoya 2017)
- *D. cerebriformis* (*D. capitatus* f. *cerebriformis*) zie *D. capitatus* (Bron GBIF maart 2018)
- *D. enatus* zie *Cerinomyces aeneus*.
- *D. paraphysatus* zie *Dendrodacrys paraphysatum*
- *D. estonicus* zie *Guepiniopsis estonica*
- *D. lacrymalis* zie *D. stillatus* volgens Arnolds & Van de Berg 2013, echter volgens Van de Put *D. capitatus*. Zie Opmerkingen
- *D. macnabbii* zie *Dacryonaema m.* Zie Opmerkingen.
- *D. palmatus* onderwerp van een 'namegame'. Zie Opmerkingen.
- *D. punctiformis* zie *Cerinomyces tortus*
- *D. suecicus* zie *Guepiniopsis suecica*
- *D. tortus* zie *Cerinomyces t.*
- *D. unisporus* zie *Unilacryma unispora*

OPMERKINGEN

D. corticioides (Jülich: 439, Malysheva 2009, Acta Mycol. 44(1): 3-6 (als *C. aureofulvus*)) is uit de sleutel verwijderd. Volgens Savchenko *et al.* 2021 een niet-Europese, maar amphi-pacifische soort (Oost-Azie – Noord-Amerika).

D. enatus var. *macrosporus* staat in de buurt van *Dendrodacrys paraphysatum* (syn. *Dacrymyces paraphysatus*) en valt niet onder *Cerinomyces aeneus* (syn. *D. enatus*; Savchenko *et al.* 2021). Er is een waarneming uit Estland (GBIF december 2021), maar daar is niets over bekend en is ook niet meegenomen in de revisie van Savchenko *et al.* (2021). Andere waarnemingen komen uit Midden-Amerika en daarom is dit taxon uit de sleutel gehaald.

Dacryonaema macnabbii (syn. *Dacrymyces m.*, Verspreidingsatlas dec. 2021) is niet uit Nederland bekend. Alledrie vondsten van dit taxon (Gelderland 2020, Overijssel 2020, Limburg 2022) betreffen *Cerinomyces lipoferus*.

D. ovispora kan verward worden met *Unilacryma bispora*. Laatstgenoemde heeft geen cellen met carotenoiden in het cytoplasma (oranje kleurkorrels).

Guepiniopsis ovispora B. Liu & L. Fan is niet hetzelfde als *Dacrymyces ovispora*, maar een zelfstandig taxon (bron MycoBank).

Dacrymyces ssp kunnen geparasiteerd worden door *Achroomyces arrhytidae*, *A. soranus*, *Tremella obscura*, *T. penetrans*, *T. giraffe*, *Occultifer internus* en *Tulasnella inclusa*. Daarnaast door *Rhizophlyctis* sp. (Chytridiomycota, zie Wilhelm 2015) en een *Sirotrema* spec. (arrhytidae ad. int.) Van de Put 1998 (Sterbeekia 18: 3-11). Laatstgenoemde betreft naar aller waarschijnlijkheid een *Tremella* (Zie aldaar). In het verleden zijn conidia van *Occultifer internus* wel eens voor deze soort

aangezien (bijvoorbeeld in Antonissen & van de Put 1994; Roberts 2001)

“Chryso”-complex (*D. chrysospermus* en *D. chrysocomus*)

Er is enige verwarring over de aan- of afwezigheid van gespen bij *D. chrysocomus* versus *D. chrysospermus*. Volgens Torkelsen in Nordic Macromycetes (Hansen & Knudsen 1997) heeft *chrysocomus* geen gespen aan de hyfen en basidiën en *chrysospermus* wel. Volgens Jülich 1984, McNabb 1973, Reid 1974 en Shirouzo *et al.* 2009 is dit net andersom.

***D. stillatus*-complex (*D. stillatus*, *D. lacrymalis* en *D. capitatus*)**

Arnolds & Van de Berg 2013 beschouwen *D. lacrymalis* en *D. stillatus* als één soort. In Vlaanderen daarentegen wordt *D. lacrymalis* gezien als synoniem voor *D. capitatus*. Shirouzo *et al.* 2009 beschouwen *D. lacrymalis* op basis van moleculair werk als een zelfstandige soort naast *D. stillatus* en *D. capitatus*. Het is de vraag of het in Japan gevonden materiaal overeenkomt met wat in Nederland dan wel Vlaanderen voor *D. lacrymalis* doorging. Van de Put 2014 geeft aan dat de naam *D. lacrymalis* beter niet gebruikt wordt.

***D. palmatus* namegame**

Deze naam voert terug naar de naam *Tremella palmata*. *Tremella palmata* Schum. is synoniem voor *Calocera cornea* (Index Fungorum), maar *Tremella palmata* Schwein. is een oudere naam van *Dacrymyces palmatus*. *D. palmatus* sensu Bres. 1904 is volgens Index Fungorum en GBIF synoniem van *D. chrysospermus*. Mycobank geeft geen ‘current name’. *D. palmatus* sensu ss. (Schwein) Burt 1921 wordt door Mycobank en Index Fungorum gezien als synoniem van *D. australis*.

LITERATUUR

- Enzlin, R. 2017. Een nieuwe druppelzwam – *Dacrymyces enatus* (Berkeley & M.A. Curtis) Masee. In: Van de Putte, A. 2017. Cristellaweekend Nagele 13-15 november 2015. *Coolia* 60(1): 24-25.
- Hansen, L. & H. Knudsen (ed.) 1997. Nordic macromycetes Vol. 3. Heterobasidioïd, Aphyllophoroïd and Gastromycetoïd Basidiomycetes. Nordsvamp, Kopenhagen
- Jülich, W. 1984. Die Nichtblätterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze. Kleine Kryptogamenflora Band IIb/1. Gustav Fischer Verlag, Stuttgart
- Krieglsteiner, G. 2000. Die Grosspilze Baden-Württembergs. Band 1
- Læssøe, T. & Petersen, J.H. 2019. Fungi of temperate Europe. Volume 2. Princeton University Press, Princeton and Oxford
- Lowy, B. 1960. Some Tremellales from Finland. *Sydowia* 14: 104-105
- Malysheva, V.F. 2010. Rare and interesting species of heterobasidiomycetes from Russia. *Fungi Non Delineati Pars* 53.
- McNabb, R. 1973. Taxonomical studies in the Dacrymycetaceae VIII. *Dacrymyces* Nees ex Fr. *N. Zeal. J. Bot.* 11(3): 461-524.
- Reid, D. A., 1974. A monograph of the British Dacrymycetales. *Trans. Br. mycol. Soc.* 62(3): 433-494
- Savchenko, A., Zamora, J.C., Shirouzo, T., Spirin, V., Malysheva, V., Kõljalg, U. & Miettinen, O. 2021. Revision of *Cerino-mycetes* (Dacrymycetes, Basidiomycota) with notes on morphologically and historically related taxa. *SIM* 99: 1-72
- Shirouzo, T., D. Hirose & S. Tokumasu 2009. Taxonomic study of Japanese *Dacrymycetes*. *Persoonia* 23: 16-34
- Shirouzo, T. & T. Hosoya. 2017. Type study of Japanese Dacrymycetes described by Yosio Kobayasi: Redescriptions of five species and a new name proposal. *Mycoscience* 58(3): 129-136
- Torkelsen, A.-E., 1972. *Gelésopper*.
- Van de Put, K. 1998. Enkele interessante of minder bekende heterobasidiomyceten uit Vlaanderen. *Sterbeekia* 18: 3-11
- Van de Put, K. 2000. Interessante en zeldzame intrahymeniale en andere Heterobasidiomyceten uit Vlaanderen. *Sterbeekia* 19: 9-18
- Van de Put, K. 2014. Basidiomorfolgie bij *Dacrymyces*. *Sterbeekia* 33: 41-44
- Van de Put, K. 2016. *Dacrymyces olivei* sp. nov., een dubbelganger van *D. stillatus*. *Sterbeekia* 34: 62-64
- Wilhelm, M. 2015. Verschiedensporige Gallertträne. *Porträt* 182. *Der Tintling* 20(6) nr. 97
- Zamora, J.C. & Ekman, S. 2020. Phylogeny and character evolution in the Dacrymycetes, and systematics of Unilacrymaceae and Dacryonaemataceae fam. nov. *Persoonia* 44: 161–205
- Zamora JC, Savchenko A, González-Cruz Á, Prieto-García F, Olariaga I, Ekman S 2022. *Dendrodacrys*: a new genus for species with branched hyphidia in *Dacrymyces* s.l., with the description of four new species. *FuSe* 9: 27–42. doi: [10.3114/fuse.2022.09.04](https://doi.org/10.3114/fuse.2022.09.04)